

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Avanozlu Meczub Nâbi Efendi

Medine'yi Münevvere'de ikamet eden Avanozlu Nâbi Efendi isminde meczub birisi vardı. Muhterem Üstaz Hazretlerine gönlünü bağlayanlardan ve kemaline yakînen vakıf olanlardan idi.

Üstaz Hazretleri, Mescid-i Nebevî'deki Ashabı Suffa mahallinde bulunduğu vakitlerde o da takiben gelir, yakın sütunlardan birisini kendine siper eder ve hiç gözlerini kırpmadan, daimi derin bir huzur içinde, kendisinden geçer bir halde Efendi Hazretlerini temaşa ederdi. (Kendisinin namaz kıldığı zamanlar hariç)

Hernekadarkendisine, "Bumübarek makamda böyle hareket etme! Bu nazarı dikkati celbediyor" denildi ise de cevaben:

– Bu benim elimde olan bir şey mi, zannediyorsunuz? imâsında bulunur, "Âşıkın hâlini âşıkdan sor" demek isterdi.

Sâliklerin sohbet esnasında önlerine bakmaları usuldendir. Velâkin âşıklar zümresi müstesna, onlar için kayıd yokdur. Onlar üstazlarının yüzlerindeki tecellî-i ilâhiyyeyi, manevî melâhat hâlini görürler, yahud hissederler, irâdeleri ellerinden gider, devamlı bakmadan yapamazlar. Farkında olmadan istifade ve terakki ederler.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Lâdikli Ahmed Ağa

Ümmî, tertemiz müslüman bir Anadolu çocuğu idi. Hızır aleyhisselâmın gözdelerinden ve hadimlerinden olub uzun müddet onun emrinde bulunmuşdu. Allahü âlem ricali gaybden idi. Tayyî mekândı.

Bir gün Konya'da Muhterem Üstaz Hazretlerini ziyarete gelmişdi. Üstü sırılsıklamdı. On dakika ewel Erzurum'da olduğunu söyledi. Halbuki Konya kurakdı. Bazen Efendi Hazretleri ile halvet olur, bir kaç saat mahremâne konuşdukları olurdu. Lâdik'deki köyünde ziyaretçileri hiç eksik olmazdı. Kendisinden herhangi bir şey sorulduğunda: "Durun gardaşım! Şimdi cevabınızı getiririm" der beş on dakika kaybolduktan (yani Hızır aleyhisselâm ile mülakat yaptıktan) sonra gelir sualinizin cevabını harfiyyen verirdi. Kendisinden manevî vazife isteyenlere:

– "Ben bu işe selâhiyetli değilim, Hazrete gidiniz, işinizi onunla bitiriniz" derdi.

Sevenlerin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Seyyid Şefik Arvasî

Peygamberimiz sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz sülâlesinden olup, nâsiyelerinde nur lemeân ederdi. İlmi, fezâili, kemâli herkes tarafından takdir edilir, kadirî meşayihinden idi. Uzun müddet Sultan Ahmed Camii imamlığını büyük bir vecd içinde ifâ etmişlerdi. Muhterem Mahmûd Sâmî kuddise sirruh un hayranlarından idi.

Son hastalıklarının en ağır zamanlarında Mahmûd Sâmî kuddise sirruh kendilerini ziyaret etdiklerinde, kendilerini o yüksek kar-yoladan aşağı atarak, iki dizi üzerine oturarak Üstaz Hazretlerine hitaben:

–“Fakir çok ehlullah ile musahabede bulundum. Fakat size karşı istisnâ çok derin bir sevgim var” buyurmuşlardır.

Diğer zamanlarda Üstaz Hazretlerinin yakınlarından kim kendilerini ziyaret etse, onları büyük alâka ile karşılar, ikram, i'zâz ettikten sonra uzun uzun üstad hazretlerinin kemalinden bahseder. Şayed namaz vakti ise, o kimseyi imam yapar, kendisi cemaat olurdu.

Allah azze ve celle hazretleri bizleri şefaatharına nail eylesin! Amin.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Muhammed Ahmed Kürdî

Keşfi açık bir insandı. Mescidi Nebvî'de herkes tarafından sevildi. Susayanların susuzluğunu giderir, çoğundan para almazdı.

Bir hac zamanı idi. Heyecanlı, heyecanlı ağlayarak Ashabı Softaya geldi. Muhterem Üstaz Hazretlerinin önün de diz çökdü ve dedi ki:

– Evet, o gördüğüm siz idiniz. Bir kaç ay evvel burada oturuyordum. Uyanık halde idim. Türbei Saadetin kapıları tamamen açıldı. İçeriden çok ihtişamlı bir zat çıktı. Bir türlü kim olduğunu anlayamadım. Ve buna benden başka kimse muttali olamadı. Şimdi sizi görünce, merakım zail oldu. Anladım ki o mübarek zat siz idiniz.

Sonra sık sık gelir, büyük bir sevgi ve tazim ile muhterem Üstaza su, bazan da zezem ikram eder ve yanından ayrılmazdı.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Abdülvehhab es-Selâhî

Tarikatı Nakşîyye şeyhlerinden idi. Aynı zamanda Halbunî camii imamı idi. Kâmil insandı. Sehavet ehli idi. Şam'a giden her kimse kendisinin misafiri olur hatta aylarca ikram görür, ağırlandı. Üç oğlu adetâ kendilerini bu hizmet işine vakfetmişlerdi.

Muhterem Mahmûd Sâmi kuddise sirruh hakkındaki sözleri:

–“Şam ehlullah diyarıdır. Ben bu mübarek zatı daima derin bir hayranlıkla temaşa ederim. Sebebi ise, bütün güzel sıfatları üzerinde toplayan bu zât kadar, Ebû Bekir es-Siddık meşrebinde bir insan görmedim.”

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Seyyîd Muhammed Mekkî *(kuddise sirruh)*

Kâinatın Efendisi'nin sülâlesinden. Şam'ın meşhur ulemâ ve mücâhidlerinden mütevazî, ahlâkî hamîde sahibi bir Allah dostu idi. Dünya müslümanlarının hallerini yakînen takîb ederdi ve onlara karşı derin şefkatleri vardı. Onların sevinçleri ile sevinir, kederleri ile kederlenirdi. Tarikatı Şazeliyye şeyhi olup, aslen Faslı idi.

Muhterem Mahmûd Sâmi kuddise sirruh hakkındaki sözleri:

– “Şam'da bir tedhiş devresinde idik. Buna rağmen bir ilim meclisinde, en şecaatli, cesaretli konuşmayı bu büyük Allah dostu yapmışdır. O bakımdan ben bu zâtî can-ü gönülden sever ve kendilerine hörmet beslerim.”

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Ali Yekta *(kuddise sirruh)*

Yüksek tevazu ve fazilet ehli idî. Zülcenaheyndi yanı zahirî ve batınî ilimlerle mücehhez idi. Uzun müddet İstanbul Müftülüğünde vazife görmüş, ferâiz ilminde ismiyle müsemma “yekta” olduğu söylenirdi. Sorulan veraset bahsinde hemen kalem kâğıdı eline alır, bir iki dakikada neticeyi bildirirdi. Hak âşıklarındandı. Pîrî Ekmel Efendi hazretlerinin icazetli hülefâsından olmasına rağmen icazet kâğıdını saklamış, ancak vefatlarından sonra duyulmuştur.

Vefatlarından evvel kütübhane temizliği yapan muhterem damatları Emin Saraç Bey’in bundan haberi olmuştu. Ona hitaben:

– “Kitabların arasında bir kâğıt bulmuşsun, aman onu kimseye söyleme, mektum tut. O vazifenin ehli ve salahiyetlisi Mahmûd Sâmi Hazretleridir” buyurmuşlardır.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Çarşambalı Ali Haydar Efendi *(kuddise sirruh)*

Âlim, fâzıl, kâmil, zülcenaheyn, her türlü meziyyetlere sahibdi. Nak-şî silsile-i âliyyesi meşayihindendi. 1961 milâdi senesinde irtihal-i dârı beka eylemişler ve şehidlik mezarlığına defn edilmişlerdir.

Muhterem Üstaz hazretlerine karşı daima şu hitabda bulunurlardı:

–Manevî derecenî gizle bakalım! Öldüğümde cenaze namazımı muhakkak sen kıldıracaksın.

Bir defa Üstaz hazretleri uzun bir yolculuğa çıkmışlardı. Buna pek üzülen, Ali Haydar kuddise sirruh

–Ya benim cenaze namazımı kim kıldıracak? Keşke bu yolculuklarında yerlerine birisini tayin etselerdi de namazımı o kimse kıldırı saydı, buyurmuşlardı.

Bu sözler üstazın, üstaza ne kadar samimiyetle bağlı ve hörmetkâr olduğunu göstermektedir.

Filvaki vefatlarında, Mahmûd Sâmi hazretlerinin, imamete geçmek âdetleri olmadığı halde, imamete geçib kesîf bir cemaata cenaze namazlarını kıldırmaı kabullenmişlerdir.

*Sevenlerinin Dilinden;
Mahmud Sami Ramazanoğlu*

Safranbolu'lu Hacı Nuri Efendi *(kuddise sirruh)*

Erbilâ hazretlerinin kıdemli hülefâsından olup gayet zarif ve nâzik bir zatdı, Sarıyer'de otururlardı. Takriben 1967 senelerinde irtihal-i dâr-ı beka eylemişler ve Sarıyer mezarlığına defnedilmişlerdir. Muhterem Üstaz hazretleri kıdemli hülefâ olması bakımından bayramlarda en evvel kendisini ziyaret ederdi.

Ziyaretine gidenlere ilk suâli:

– Benim melek sıfat Sâmi Efendi'den ne haber getirdiniz, olurdu.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Mahir İz (rahmetullahi aleyh)

Edib, şâir, mütefekkir, Mehmed Akif merhum hayranlarından. Te'lif eserleri mevcuddur. İlk devirlerinde tasavvufa karşı olanlardan idi. Mahmud Sâmi kuddise sirruh 'un sohbetlerinde bulunduktan sonra eski görüş ve fikrinden tamamen dönmüş, hakikati lâıkiyla anladığı için, seyr-ü sülûk yoluna ihtiyacını benliğinde hissetmiş, kurtuluş ve rahatlığı muhterem üstazın eteklerine yapışmakda bulmuş ve Hak erenleri yoluna isbâtı vücud etmiştir.

Sözleri:

“O hazreti Sâmi'dir. Biz devri saltanattan beri neler gördük neler, fakat böylesine tesadüf etmedik.”

Yavuz Sultan Selim Han

*Padişah-ı âlem olmak, bir kuru kavga imiş.
Bir veliye bende olmak, cümleden âlâ imiş, buyurmuşlardır.*

Es'ad Erbilî kuddise sirruh, Divânında:

*Vardıkda pîri kâmile taş olsa dîl yumuşağ olur
Fir'avn ise nefsin yakın bir mûrdan alçağ olur
Oldunsa vâkıf aczine ednâ amel bir dağ olur
Çürüklerin hep sağ olur, zehrin kamu bal yağ olur
Dağlar yemişli bağ olur cümle cihan bostan sana.*

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Bayındır'lı Hafız Mustafa Efendi

Reîs-i Hâfız-ı Kurra idi. Her hatt-ı hareketi Kur'an ahlâk ve âdâbına uygundu. Mütevazı, alçak gönüllü, yaşlı olmasına rağmen, güler yüzlü ve tatlı dilli, büyük küçük herkese hizmet ederdi.

Bekir Hâki efendi gibi ilmiye sınıfı kendisini çok takdir ederler, severler ve hörmet gösterirlerdi. Üstaz hazretlerine karşı derin sevgisi, teslimiyyeti vardı. Bayramda muhterem üstaz, bu zâtı da ziyaret ederdi. Bu ziyâretten çok memnun ve mütehassis olur, sevincinden deli divaneye döner ve üstaz hazretlerine hitaben heyecanlı heyecanlı, kafesdeki kuşun feryadı gibi (Huz biyedî, huz biyedî = Aman efendim, elimden tutunuz, aman elimden tutunuz) diye kendisine hakim olamaz, mükerreren feryâd edencesine yalvarırdı.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Molla Ramazan el-Bûtî *(sellemehullah)*

Şamı şerifde Ekrâd mahallesinde ikamet ederler. İlmini, kemâl ve fazîletini bütün Şam halkı takdir eder ve hörmet gösterirler. Halen hayattadır. Selâhiyetli kimseler tarafından Şam'ın kutbu olduğu söylenmektedir. Hem zahir ilmine vukûfiyeti vardır hem de bâtın ilmine.

Hemen hemen her sene hacca gelirler. Beytullah'ın Altınoluk tarafında bulunurlar, namazlarını orada edâ ederlerdi. Manevî dereceleri yüksek olmasına rağmen, yüksek tevazûlarından ötürü daima üstad hazretlerinin üç beş saf gerisinde otururlar, hâl dili ile, muhterem üstad hazretlerine karşı azamî derecede hörmet gösterilmesi gerektiğini imâ ederlerdi. Üstad hazretleri her Şam'a uğradıklarında muhakkak kendilerini ziyaret ederlerdi.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Ahmedü'l-Mellah Efendi'nin Dayısı

Tahmînen 1967 yahud 1968 senelerinde idi. Şam'da Şam müftisi Ahmed Güftâr Efendi'nin, Ahmedü'l-Mellah nâmında bir damadı vardı. Evvelce muhterem Üstazdan manevî ders almışdı. Yakın bir dostumuz hac dönüşü Şam'a uğrayarak kendilerini ziyaret etmişdi. Efendimizden almış olduğu selâhiyet üzerine, onunla dersleri hakkında müzâkere etdiklerinde, derslerinde gevşeklik ve ihmâl gösterdiğine şahid oluyor ve üzülüyor.

Yeğeninin bu ihmâlinden haberdar olan Ahmed Mellâh'ın dayısı, keşfi açık celalli bir şahısdı. Gazablı, öfkeli bir halde yeğenine çıkışıyor:

– Sen! Öyle bir Allah dostunun vermiş olduğu mühim evradı, nasıl olur da ihmâl edersin. Ben geçen hac mevsiminde Beytullah'ı temaşa ederken büyükçe bir top cesa metinde, bir nurun ağır ağır Beytullah'ı tavaf ettiğini müşahede etdim. Bu nurun altında bir Allah dostunun olduğunu tahmin ederek tavaf mahalline yaklaştım. Bir de gördüm ki bu nurun altında bedenlen zayıf, nahif ve nâzik fakat gayet mehabetli bir şahsın, vakar ve huşu içinde, refikleri ortasında tavaf ettiğini gördüm ve soruşdurdum. O gördüğüm, güzelliğini tarif edemeyeceğim şahsın, kibâr-ı ehlullahdan Adana'lı Sultanü'l Ârifin Mahmûd Sâmi Ramazanoğlu hazretleri olduğunu öğrendim, diyerek yeğenini intibaha yani gafletten uyanmaya davet etmiştir.

*Seventerinin Dilinden;
Mahmud Sami Ramazanoğlu*

Muhammed Haccar *(sellemehullah)*

Haleb'li, âlim, zâhid, manevîyat ehli. Üç oğlunu birden şehid etmişlerdi.

Medine-i Münevvere'de mücavir.

Her görüşdüğümüzde şu aşağıdaki sözü tekrar ederler:

“O kadar manevî meclislerde bulundum. Mahmûd Sâmi efendi Haleb'e uğradıklarında bir hatmi hâce yaptırmışdı. Ben de bulunmuşdum. Bir daha o kadar tesirli ve huşûlu bir toplantı görmedim.”

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Muhammed Harranî

Manevî vazifelilerden idi. Aslen Urfa'lı olup Şam, Urfa ve Bursa'da herkes tarafından tanınırdı. Keşfi açıkdı. Soruların cevaplarını kolaylıkla verirdi. Kendisinin manevî hâlini gizlemek için, bazen lüzumsuz kelimeler sarfederdi. Ziyaretçilerle senli benli konuştuğu halde muhterem üstad hazretlerinin huzurlarında edebe dikkat ederlerdi. "Siz temkin ehlisiniz, halbuki bizler telvin ehliyiz. Sizin müstakar bir makamınız var, bizler ise öyle olamayız" derdi.

İstanbul'da vefat etmişlerdir. Mezarı Eyub Sultan kabristanındadır. Takrîben 1965 senelerinde Şamı Şerif'de hacca giden bir topluluğa şu sözleri söylemişlerdir:

– Siz Sâmi Efendi'yi bilirsiniz. Ben arzı tanırım. Şarka, garba, kuzeye, güneye bakıyorum. Bu üstad gibi Muhammediyyü'l-meşreb bîr veliyyi, agâhı dîl kimseyi göremiyorum. Bu zât asırlar içinde ender görülen bir zâtı âliyyi-kadirdir, kıymetini biliniz."

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Recep et-Tâî (kuddise sirruh)

1962 senesinde hac yolculuğunda Haleb'e uğranılmışdı. O senelerde doğrudan Hicaz'a uçak ile gidilmiyordu. Seferler aktarmalı oluyordu. Muhterem Üstaz hazretleri Şam'a kadar karayolu ve oradan da uçakla doğru Medine-i Münevvere yolculuğunu tercih etmişlerdi.

Bir gece Konya'da kalındıktan sonra ancak ertesi günü akşamı Haleb'e vasil olunmuşdu.

Gece istirahati, salih bir zât olan Cemil İskenderânî'nin otelinde yapılmış ve ertesi günü, oranın sevilen ve sayılan şahıslarından olan Abdullah Serâceddin kuddise sirruh'un davetine gidilmişdi. Oranın ilmiye sınıfından pek çok kimseler bulunmuş, yemekler yenilmiş, namazlar kılınmış, sohbetler edilmişdi.

Davetliler arasında Receb et-Tâî isminde uzunca boylu, aslen Karadenizli bir zât vardı. Türkçe bilmediğine göre, ora doğumlusu idi. O gün hayli verimli hasbihaller edildikten sonra akşama doğru Hama-Humus yolu ile Şam'a varılmışdı. Bir hafta kadar burada ashabı kirâm hazerâtının ve ehlullahın ziyaretleri yapılmış, muhtelif davetlere gidilmiş ve devamlı ruhanî sohbetler birbirini takib etmiş, gününde Medine-i Münevvere'ye yüz sürülmüştü.

Receb et-Tâî kuddise sirruh keşfi açık, ehli kerâmet bir insan olup, hayli İslâmî meziyetlere sahibdi.

Bu görüşmeden takriben bir iki ay kadar sonra oğlu Muhiddin efendiye şu vasiyeti yapıyor:

– Oğlum ben filânca gün, şu saatte âhirete intikal edeceğim, bundan sonra senin mürşidin o insanı kâmil olacaktır. İstanbul'a git, dersini tazele.

Halbuki o zaman Suriye'de çok şöhretli mürşidler mevcuddu. Muhterem Üstaz hazretlerinin kemâlî kendisini cezbetmişdi ki böyle bir vasiyetde bulunmak ihtiyacını hissetmişdi.

Oğlu olan Muhiddin et-Tâî Mevlevî tarikatından icazetli olduğu halde, Muhterem pederlerinin vasiyetlerini yerine getirmiş, ağlayarak İstanbul'a gelmiş, Üstaz hazretlerinin huzurlarında, o güzel hâlini takviye etmiş ve tekrar Haleb'e dönmüştü.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

Meczûb Cemil Baba

Hak âşıklarındandı. Kayserili, ümmî, keşfi açıkdı. Sözlerini çekinmeden söylerdi. Hiç kimseden çekinmezdi. Bir defasında kendisini küçük gören bir imam efendiye hitaben:

– Dün akşam şu camide, şu renk seccade üzerinde namaz kıldıran siz değil mi idiniz, demişdir. Bunu duyan imam efendi sözlerin gayet isabetli olduğunu itiraf ederek mahcub olmuşdu.

Daima Cenâbı Hak hazretlerinin, ulûhiyyetinden, kendi şivesi ile misaller getirir ve yetim, dul, bîkeslerin ve emsali ihtiyaç sahiblerinin yardımına koşmasının en mühim ibâdet olduğunu tekrar eder, heyecanlanır” Allah Allah “diye feryad ederdi.

Muhterem Üstaz hazretlerinin karşısında diz çöker kimseye göstermediği edeb ve nezaketi ona karşı gösterirdi.

Üstaz hakkında şu rumuzda bulunurdu:

Altın kurnada abdest alıyorlar.

Sidre-i müntehada toplantıda bulunuyorlar.

Takriben 1982 milâdî senesinde Kayseri’de vefat etmişler, Kayserililer kendisine büyükçe bir kümbet yaptırmışlardır. Türbesi halk tarafından sık sık ziyaret edilmektedir.

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

DÂSİTÂN-I HAZRET

Eyyâm-ı şeb-efruzda bir merd-i sıyâmî
Mihrâb-ı ubûdiyyet-i ulyâda kıyamî
Yoksullara imdâd eli düşkünlere hâmî
Tevhid-i Huda rehberi bir zât-ı kirâmî
Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi
Düstûr-i zaman mefhar-i âl-i Ramazan'dır
Didâr-ı Muhammed ruh-ı pâkinde âyândır
Siması bir âyine-i envâr-ı nihandır.
Ey can kulak aç, onda beyân özge beyândır.
Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi
Devletlü Velî Hazret-i Halid'den el almış
İrşadını mânend-i zıya her yana salmış
Efrâd-ı vatan berzah-ı fetrette bunalmış
Ümmid-i rehâ bir nazar-ı feyzine kalmış
Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi
Hem hâlet-i Peygamber-i Zîşân harekâtı
Vermekte tarîk ehline tahkîk berâtı
Geçmektedir Allah'a ibâdetle hayâtı
Bezminde tadar gamzedeler azb u Fûrâtı

Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi
Elbet bırakır öyle bir er, böyle hâlîfe
Ashab kadar hadim olur şer'-i şerîfe
Her sohbeti bir zübde-i ahkâm-ı münîfe
Sorsan kime mazhardır O, der ism-i Lâtife
Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi
Etmiş ona Hak pâye-i irfanı emânet
Sermâye-i pür kıymet imânı emânet
Ahmed Ağa etmiş ona yârânı emânet
Kılmaz mı erenler güher-kânı emânet
Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi
Teminine millî zaferin Es'ad Efendi
Hak aşkına Allah deyüb himmet edendi
Zulmün O'na bir halka-i nur oldu kemendi
Cennetti deriz menzili, şeklen Menemen'di
Hayru'l-halef-i Es'ad-i dergâh-ı Kelâmî
Fahru'l-urefâ bedr-i hafâ Hazret-i Sâmi

Kemal Edib KÜRKÇÜOĞLU
25.7.1973

Sevenlerinin Dilinden; Mahmud Sami Ramazanoğlu

HAZRET-İ SÂMÎ (kuddise sirruh)

*Kâinat bahçesinde açtı dergâhı Hamî,
Bin vecd ile zikreder Yüce Allah'ı Samî,
İç gözüne Hak nurun sürmesi çekilmiştir,
İşte Kutbu'l-Ârifîn, erenler şahı Samî!.*

*Her lütfü, her keremi O'na etmiş Erbilî,
Kalb-i şerifine aşk, bina etmiş Erbilî,
Cennet bağında öten can bülbülüdür Samî,
Mektûbatında nice sena etmiş Erbilî!*

*Can kurban, cihan kurban, Hak Nura ermişlere,
Kalbi, gönlü, ve dili, Allah'a vermişlere.
Peygamber kucak açar, Melekler alkış tutar,
Ömür seccadesini dergâha sermişlere!.*

Mustafa Necati Bursalı

